

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Fiskeriudvalget

FORELØBIG
2005/0206(CNS)

8.12.2005

*

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem
Det Europæiske Fællesskab og Mikronesiens Forenede Stater om fiskeri i
Mikronesiens Forenede Stater
(KOM(2005)0502 – C6-0353/2005 – 2005/0206(CNS))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Rosa Miguélez Ramos

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE.....	7

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Mikronesiens Forenede Stater om fiskeri i Mikronesiens Forenede Stater
(KOM(2005)0502 – C6-0353/2005 – 2005/0206(CNS))**

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets forordning (KOM(2005)0502)¹,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0353/2005),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udviklingsudvalget (A6-0000/2006),
1. godkender forslag til Rådets forordning som ændret og godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Mikronesiens Forenede Staters regeringer og parlamenter.

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

Ændringsforslag 1
Betragtning 2 a (ny)

***2 a) Det er vigtigt at forbedre
informeringen af Europa-Parlamentet, og
Kommissionen bør derfor forelægge en
årlig rapport om gennemførelsen af denne
aftale.***

Begrundelse

Formålet med dette ændringsforslag er at fremhæve, hvor vigtigt det er at give Europa-Parlamentet tilstrækkelig information til at vurdere aftalen, og kontrollere, hvorledes de nye partnerskabsaftaler fungerer.

¹ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Ændringsforslag 2
Artikel 2 a (ny)

Artikel 2 a

I protokollens sidste gyldighedsår og forud for indgåelse af en eventuel aftale om dens fornyelse forelægger Kommissionen en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af aftalen.

Begrundelse

Inden der indgås nogen ny aftale, bør Kommissionen anmode myndighederne i den stat, som den indleder forhandlinger med, om information. Kommissionen forelægger Parlamentet og Rådet en generel evalueringsrapport på grundlag af denne information.

Ændringsforslag 3
Artikel 2 b (ny)

Artikel 2 b

På grundlag af den i artikel 2a nævnte rapport og efter høring af Europa-Parlamentet giver Rådet i givet fald Kommissionen et forhandlingsmandat med henblik på vedtagelse af en ny protokol.

Begrundelse

Kun på grundlag af evalueringsrapporten om gennemførelsen af fiskeriaftalen kan Europa-Parlamentet og Rådet opfylde deres respektive forpligtelser.

Ændringsforslag 4
Artikel 2 c (ny)

Artikel 2 c

Kommissionen informerer Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af det flerårige sektorprogram og gennemførelsesbestemmelserne hertil, som er nævnt i artikel 5, stk. 2, i protokollen.

Begrundelse

Målrettede aktioner bliver stadig vigtigere ud fra både et finansielt og socialt synspunkt. Derfor bør sektorprogrammet sendes til Parlamentet og Rådet.

BEGRUNDELSE

Det vestlige Stillehav er et af de bedste områder i verden til tunfiskeri, og videnskabelige undersøgelser viser, at fiskebestandenes almene tilstand er tilfredsstillende. Dette område har i de seneste år været en af de vigtigste fiskepladser for EF's tunfiskerflåde. I det sydlige Stillehav er der blevet taget initiativer til regionale aftaler til forbedring af fiskeriforvaltningen, herunder Palau-aftalen om forvaltning af notfiskeriet.

Der er i øjeblikket otte lande som parter i denne aftale, nemlig Mikronesiens Forenede Stater, Marshall-øerne, Kiribati, Papua Ny Guinea, Salomon-øerne, Palau, Nauru og Tuvalu. I henhold til Palau-aftalen begrænses adgangen for notfartøjer, som ikke kommer fra området. Antallet af notfartøjer med fiskelicens er på 205.

I dette vestlige Stillehavsområde har EF indgået vigtige multilaterale aftaler om forvaltning af fiskeriet. I 2001 gav Rådet Kommissionen mandat til at forhandle fiskeriaftaler med lande i dette område med henblik på at skabe et netværk af fiskeriaftaler til EU's tunfiskerflåde i lighed med det, der findes for Det Indiske Ocean. Som resultat af disse forhandlinger trådte aftalen med Kiribati i kraft i 2003, derefter fulgte aftalen med Salomon-øerne, og der er håb om, at der snart vil blive indgået en aftale med Papua Ny Guinea og Cook-øerne.

EF-tunfiskernes adgang til fiskepladsen i det centrale og vestlige Stillehav anses for et betydeligt trumfkort for den langsigtede udvikling af EF's industrielle tunfiskeri.

Forhandlingerne med Mikronesiens Forenede Stater (MFS) fandt sted mellem slutningen af 2003 og begyndelsen af 2004. Teksten til partnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Mikronesiens Forenede Stater om fiskeri blev paraferet i Pohnpei (Mikronesiens Forenede Stater) den 13. maj 2004. Den opstiller adgangsbetingelserne for europæiske tunfiskerifartøjer i MFS's farvande og en ramme for EF's modydelse til MFS's gennemførelse af en bæredygtig fiskeripolitik.

Protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen, hvori fiskerimulighederne og den finansielle modydelse fastsættes, indgås i første omgang for en periode på tre år. Ifølge protokollen skal MFS's tildeling af fiskerimuligheder til EF-fartøjer endvidere være forenelig med de forvaltningsbeslutninger, der træffes på regionalt plan af landene i den centrale del af det vestlige Stillehav som led i *Palau-aftalen om forvaltning af notfiskeriet i det vestlige Stillehav*. EF's fiskeriindsats i MFS's eksklusive økonomiske zone (EEZ) skal være i tråd med pålidelige og relevante vurderinger af tunbestanden baseret på videnskabelige kriterier, herunder de videnskabelige undersøgelser, som Sekretariat of the Pacific Community hvert år foretager.

Med hensyn til EF's fiskerimuligheder gives der tilladelse til, at EF fisker med 6 notfartøjer og 12 langlinefartøjer med flydeline. Fra og med aftalens 2. år kan fiskerimulighederne udvides på anmodning af EF, alt efter de forvaltningsbeslutninger, parterne i Palau-aftalen og/eller andre kompetente regionale fiskeriorgane måtte træffe. Fiskerimulighederne kan også begrænses, hvis de kompetente forvaltningsorganer og -institutioner stiller krav herom på grundlag af videnskabelige udtalelser.

Den samlede finansielle modydelse er fastsat til 559 000 EUR pr. år. Fra og med det andet år kan modydelsen forhøjes med 65 000 EUR pr. år for hvert yderligere notfartøj, der udstedes

licens til. MFS har besluttet at anvende 18% af den årlige finansielle modydelse til at udforme og gennemføre en sektorpolitik for fiskeriet med henblik på at fremme ansvarligt fiskeri i landets farvande. Dette beløb forvaltes i overensstemmelse med de mål, som EF og MFS opstiller efter fælles overenskomst.

Hvad angår overvågning og kontrol af fiskeriet, hedder det i bilaget til protokollen, at EF-fiskerifartøjer fuldt ud skal overholde alle regionale bestemmelser (herunder et fartøjsovervågningssystem (FOS)), der er fastsat i overensstemmelse med og under tilsyn af Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav (FFA).

EF-rederne skal betale en afgift på 15 000 EUR pr. notfartøj og 4 200 EUR for hvert langlinefartøj. Desuden forpligtes EF-rederne til at påmønstre mindst én sømand pr. fartøj og at bidrage til et nationalt observatørprogram.

II. ANALYSE AF FORSLAGET

Ordføreren anbefaler vedtagelse af det foreliggende forslag, og at man afventer, at begge parter snarest muligt afslutter behandlingsproceduren, så det kan træde i kraft, men kan ikke lade være at nævne to spørgsmål, som er til skade for rederne, og som det ville være hensigtsmæssigt at tage op til fornyet overvejelse en gang i fremtiden, når fiskeriaftalen fornyes, nemlig

Langlinefartøjernes licensafgift: 4 200 EUR er et meget stort beløb og udgør en enorm belastning for rederne. Afgiften for disse licenser bør sænkes til niveauet i andre aftaler med f.eks. Salomon-øerne eller Seychellerne, hvor beløbet er fastsat til omkring 3 000 EUR

Påmønstring af sømænd: I mange tilfælde sker denne påmønstring ikke, fordi arbejdstagerne i tredjelandet ikke betragtes som egnede til de opgaver, de skal udføre, eller fordi de ikke er klar til at blive påmønstret. I disse tilfælde bliver "påmønstringen" til en forøgelse af driftsomkostningerne for rederen og har reelt ikke noget med uddannelse af lokale sømænd at gøre. Denne situation må ændres. Hvis der findes egnede og disponible sømænd i tredjelandet, påmønstrer de, og i modsat fald er der ingen grund til, at rederen skal betale for sømænd "på papiret".

Endelig opfordrer Fiskeriudvalget Kommissionen til snarest muligt at gå i gang med at nå frem til en aftale af regionalt tilsnit, især fordi Fiskeriagenturet for det Sydlige Stillehav, der bl.a. omfatter de vigtigste lande i området, inden for rammerne af forhandlingerne har udtrykt interesse i at formalisere en aftale af regional karakter med EF.